

РЕШЕНИЕ

№ 4612

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 35 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВА ЦВ. НЕШЕВА

при участието на секретаря СОНЯ Д. КОНСТАНТИНОВА
като разгледа докладваното от ИВА ЦВ. НЕШЕВА Гражданско дело № 20231110101386 по описа за 2023 година

Предявени са обективно съединени установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД, вр. чл. 203 от ЗВ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД за установяване дължимостта на сумите, както следва: 1509,38 лв., представляваща стойността на водоснабдителни услуги за периода от 20.03.2018 г. до 15.12.2021 г., кл. № (номер), ведно със законната лихва, считано от 24.03.2022г. (датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение) до погасяването; 243,46 лв., представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 20.04.2018 г. до 15.12.2021 г.

Ищецът – „фирма“ АД, твърди, че е в облигационно отношение с ответника, по силата на което му предоставя водоснабдителни услуги за договорна сметка № (номер) към кл. № (номер) за имот с адрес (град), (адрес), като ответникът дължи заплащането на цената на доставените водоснабдителни услуги. Сочи, че ответникът не е заплатил в определения общите условия срок стойността на доставената му услуга, поради което ищецът е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу ответника за сумите, както следва: 1509,38 лв., представляваща стойността на водоснабдителни услуги за периода от 20.03.2018 г. до 15.12.2021 г., кл. № (номер), ведно със законната лихва, считано от 24.03.2022г. (датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение) до погасяването; 243,46 лв., представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 20.04.2018 г. до 15.12.2021 г. Заповедта за

изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което и с оглед указанията на съда ищецът е предявил искове по чл. 422 ГПК за установяване дължимостта на сумите, за които е издадена заповед № **** за изпълнение по чл. 410 ГПК от 11.04.2022 г. по ч.гр.д. № 15385/2022 г. по описа на СРС. Претендира разносните по производството.

Ответникът – К. И. Шм., чрез назначения особен представител, оспорва исковете с твърдението, че между страните не е налице договор за предоставяне на водоснабдителни услуги, както и че ищецът не е предоставил водоснабдителни услуги с цена, възлизаща на претендираната сума. Прави възражение, че вземанията са погасени по давност. Ето защо, моли исковете да бъдат отхвърлени.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и въз основа на закона, достигна до следните фактически и правни изводи:

От приложеното ч.гр.д. № 15385 по описа на Софийски районен съд за 2022г. се установява, че ищецът е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, вх. № 57610 от 24.03.2022г., за вземанията, предмет на настоящото производство, като съдът е издал заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 11.04.2022 г. Заповедта е връчена при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което с разпореждане от 14.12.2022г. заповедният съд е дал указания на заявителя с оглед предявяването на установителни искове за вземанията, предмет на издадената заповед за изпълнение. В срока по чл. 415, ал. 1 ГПК „фирма“ АД е предявило искове по чл. 422 ГПК.

Във връзка с изложеното съдът намира, че предявените искове са допустими.

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД, вр. чл. 203 ЗВ:

За основателност на иска в тежест на ищеца при условията на пълно и главно доказване е да докаже: съществуване на облигационно отношение между страните за процесния период по силата на договор за предоставяне на водоснабдителни услуги за договорна сметка № (номер) към кл. № (номер); че за периода от 20.03.2018 г. до 15.12.2021 г. е доставил реално на ответника водоснабдителна услуга с цена, възлизаща на претендираната в настоящото производство сума.

В тежест на ответницата и при доказване на посочените обстоятелства е да докаже погасяването на дълга.

На първо място, по делото следва да се установи дали между ищеца и ответника е налице облигационно отношение по силата на договор за предоставяне на водоснабдителни услуги, в това число, че ответникът е бил собственик или носител на вещно право на ползване по отношение на имота, предмет на делото, за претендирания период.

От представената по делото „Справка по лице“ за вписвания, отбелязвания и заличавания по персоналната партия на ответницата П. Ст. К. за периода от 01.01.1998 г. до 07.12.2021 г. в Служба по вписванията – (град)

се установява, че ответницата се легитимира като собственик на имот, намиращ се в (град), (адрес), на основание договор покупко-продажба от 24.10.2014 г., обективиран в нотариален акт, вписан под № ***, том *** от (дата) г. на СВ - гр. (град). От посочената справка може да се направи извод, че ответницата е собственик на процесния имот за периода, предмет на делото, тъй като същата съдържа данни за собственика на имота, датата и основаниято за придобиването на собствеността по отношение на него. На основание §. 1, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги потребители на водоснабдителни и канализационни услуги са юридически или физически лица - собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят водоснабдителните и канализационни услуги. Следователно, по силата на закона ответникът, като собственик на имот, намиращ се в (град), (адрес), се явява потребител на водоснабдителните и канализационни услуги, предоставяни в посочения имот. Това обстоятелство се потвърждава и от представеното по делото заявление за промяна на партия с рег. № (номер)/27.02.2018 г., подадено за процесния имот от пълномощник на ответницата.

За установяване факта на изпълнение на ищцовото задължение да достави реално на ответника водоснабдителни и канализационни услуги за процесния период с цена, възлизаща на претендираната стойност, е прието заключение на съдебно – техническа експертиза. От заключението на вещото лице се установява, че ищецът е предоставил водоснабдителни и канализационни услуги в процесния имот, намиращ се в (град), (адрес), както следва: 891,62 куб.м. – отчетени като предоставени за имота. Според заключението за процесния имот се ползва само услугата доставка на вода с питейни качества. В имота никога не е имало монтиран водомер за измерване на ползваната услуга. Таксуването е било на база 5 куб.м на човек съгласно чл. 39, ал. 6 от Наредба № 4/14.09.2004 г., според който по изключение се допуска за потребители, които нямат монтирани водомери на водопроводните отклонения и индивидуални водомери, месечното количество изразходвана, отведена и пречистена вода да се заплаща по 6 куб.м при топлофицирано жилище и по 5 куб.м - при нетоплофицирано жилище за всеки обитател. Съгласно заключението по съдебно-техническата експертиза, цената на предоставените водоснабдителни и канализационни услуги за периода от 20.03.2018 г. до 15.12.2021 г. възлиза на сума в размер на 1509,38 лв. Съдът намира, че заключението на вещото лице, неоспорено от страните, следва да бъде изцяло кредитирано, от една страна, като всеобхватно, достатъчно задълбочено, а, от друга страна, липсват обективни факти и доказателства, в това число и представени от ответника, които да разколебават направените от него изводи.

По делото е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, съгласно което, с оглед счетоводните записвания на ищеца дължимата цена за предоставени водоснабдителни услуги за периода от 20.03.2018 г. до 15.12.2021 г. в процесния имот възлиза на сумата от 1509,38 лв. През процесния период не са извършвани плащания.

Съдът намира, че доколкото се претендира стойност на реално доставена водоснабдителна услуга, следва да се вземе предвид установената в съдебно-техническата експертиза цена на предоставените водоснабдителни и канализационни услуги за периода от 20.03.2018 г. до 15.12.2021 г., възлизаща на 1509,38 лв.

По възражението за давност, релевирано в срока за отговор на исковата молба:

Потребителите на водоснабдителна услуга заплащат цената ѝ на месечни вноски. Задължението на потребителите за заплащане месечно на цената на консумираната водоснабдителна услуга представлява задължение за периодично плащане по смисъла на чл. 111 б. "в" ЗЗД, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време - месец, еднородни задължения, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени в общите условия интервали от време. В този смисъл са задължителните за съда указания, дадени с Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г., постановено по тълкувателно дело № 3/2011 г. на ОСГК и ОСТК на ВКС. За приложението на специалната погасителна давност съгласно цитираната разпоредба не е необходимо плащанията да са еднакви по размер. Следователно и вземанията на „фирма“ АД към потребителите се погасяват с изтичане на 3-годишен давностен срок. Тригодишният срок, посочен в чл. 111 б. "в" ЗЗД, с изтичане на който вземанията за цената на „фирма“ АД се погасяват, започва да тече от деня, в който всяко едно месечно вземане е станало изискуемо – чл. 114, ал. 1 ЗЗД. Както беше посочено, това вземане е срочно, като плащането на месечните суми се извършва след изтичане на 30-дневен срок от издаването на фактурата за съответния месец. С оглед на това и предвид датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК, от който момент се счита, че е предявена исковата молба по чл. 422, ал. 1 ГПК, с подаването на която давностният срок е прекъснат - **24.03.2022 г.**, то в случая задължението за главница за периода от 20.03.2018 г. до 18.03.2019 г. се явява погасено по давност. За посочения период съгласно извлечението от счетоводните книги на ищеца, изискуемото задължението за главница, което е погасено по давност, възлиза на сумата в размер на 389,48 лв.

Ето защо, искът с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД следва да се уважи за сумата от **1119,90 лв.**, представляваща стойността на водоснабдителни услуги, изискуеми за периода от **15.04.2019 г. до 15.12.2021 г.**, за договорна сметка № (номер) към кл. № (номер), ведно със законната лихва, считано от 24.03.2022 г. (датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение), като бъде отхвърлен до пълния предявен размер от 1509,38 лв. и за периода от 20.03.2018 г. до 18.03.2019 г. като погасен по давност.

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД:

За основателност на иска следва да се установи наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава.

В тежест на ответника и при доказване на горните обстоятелства е да докаже погасяването на дълга на падежа.

Съдът достигна до фактически и правни изводи за наличието на главен дълг, представляващ дължимо и непогасено задължение по договор за предоставяне на водоснабдителни услуги в размер на 1119,90 лв. за периода от 15.04.2019 г. до 15.12.2021 г., за договорна сметка № (номер) към кл. № (номер).

Вземането на ищеца за получаване на цената за потребената водоснабдителна услуга е срочно, като ответникът е изпаднал в забава и дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от 15.05.2019 г. до 15.12.2021 г., което определено по реда на чл. 162 ГПК, въз основа на данните на съдебно-счетоводната експертиза, възлиза на сумата от 229,23 лв.

Следователно, искът с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД следва да се уважи за сумата в размер на **229,23 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от **15.05.2019 г. до 15.12.2021 г.** върху главницата в размер на 1119,90 лв., изискуема за периода от 15.04.2019 г. до 15.12.2021 г. и да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 243,46 лв. и за периода от 20.04.2018 г. до 18.03.2019 г.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни. Ищецът е заплатил 75,32 лв. за държавна такса, 300 лв. за депозити за вещи лица, 226 лв. за депозит особен представител на ответника и е бил представляван от юрисконсулт, на когото съдът определя възнаграждение в размер на 50 лв. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да заплати на ищеца сума в размер на 501,30 лв., представляваща разноски в исковото производство и сума в размер на 65,46 лв. представляваща разноски в заповедното производство съобразно уважената част от исковете.

Мотивиран от посоченото, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „фирма“ АД, ЕИК (номер), с адрес: (град), (адрес), срещу К. И. Ш., ЕГН *****, с адрес: (град), (адрес), искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, че К. И. Ш. дължи на „фирма“ АД на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД, вр. чл. 203 ЗВ сумата в размер на **1119,90 лв.**, представляваща стойността на водоснабдителни услуги, изискуеми за периода от 15.04.2019 г. до 15.12.2021 г., за договорна сметка № (номер) към кл. № (номер), открит за имот, намиращ се в гр. София, кв. Факултета, ул. 8 № ”306“, ведно със законната лихва, считано от 24.03.2022 г. (датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение) до погасяването, и на основание чл. 86 ЗЗД сумата в размер на **229,23 лв.**, представляваща лихва за забава върху главницата за периода 15.05.2019 г. до 15.12.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД, вр. чл. 203 ЗВ до пълния предявен размер от 1509,38 лв. и за периода от

20.03.2018 г. до 18.03.2019 г. като погасен по давност, и иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД до пълния предявен размер от 243,46 лв. и за периода от 20.04.2018 г. до 18.03.2019 г.

ОСЪЖДА К. И. Ш., ЕГН *****, с адрес: (град), (адрес), да заплати на „фирма“ АД, ЕИК (номер), с адрес: (град), (адрес), на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сума в размер на 501,30 лв., представляваща разноси в исковото производство и сума в размер на 65,46 лв. представляваща разноси в заповедното производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____